

61 százalék

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LX. évfolyam, 31. szám, 2016. augusztus 5.

Menjen az européer (értsd: nem kormánypárti) polgár kvótanépszavazni, vagy ne menjen, foglaljon állást explicit módon, vagy bojkottálja a kvótanépszavazást, ez a vita már jó ideje tart, és tartani is fog mindaddig, amíg az urnákra lakat nem kerül. A dilemma hétfőn új megvilágítást kapott, ugyanis a kormánypárt frakcióvezetője a baloldalt állásfoglalásra – értsd szavazásra – szólította fel, és evvel értelemszerűen a bojkottpártiakat erősíti. Ha ugyanis Gulyás Gergely azt mondja, hogy kvótanépszavazzunk, akkor még annyira se fogunk kvótanépszavazni, amennyire egyébként kvótanépszavaztunk volna, akik pedig más véleményen vannak, azok valamennyien az alcsúti ember fizetett ügynökei. Csak hát ezt az alcsúti ember is tudja, így aztán ha lovat akar, szamarat mond, vagyis nyilvánvalóan azért buzdítja frakcióvezetője által szavazásra a bojkottpártiakat, hogy maradjanak otthon, mert neki ez az érdeke. Következésképp ha szavazni hív, akkor az a helyes, ha csakugyan szavazunk, evvel keresztülhúzzuk a számítását, ő pedig megpukkad. Bár ez se biztos, mert mi van, ha egy lépéssel még messzebbre lát, ergo épp azért buzdít szavazásra, mert feltételezi, hogy a főntebb leírt módon okoskodunk, és elmegyünk szavazni abban a hiszemben, hogy túljárunk az eszén, noha valójában épp ekkor csináljuk azt, amit ő akar. Ezt még lehetne folytatni ebben az irányban, ám evvel is az ő utcájában sétálgatnánk, úgyhogy közeliítsünk inkább másképp.